

Kétmillió értékű bútor az évi terven felül

Eredményes esztendő a Szegedi Bútorgyárban

A Szegedi Bútorgyártól is évről évre több készáruat kér népgazdaságunk. Az üzem adja is a több iróasztalt, íróasztalakat és írógépeket. Sőt, akkor sem mondanak nemet a gyár vezetői, dolgozói, ha valami újfajta bútor gyártására kell állni, vagy új cikket kell beszerelni a régi gyártmányok mellé.

Ez év elején, amikor az ipárszervezés során a szegedi gyár fuzionált a csongrádival, s a nagyobb család tagja lett a szolnoki, a sátoraljaújhegyi bútorgyár is, érdekes, hasznosnak látszó terv született. Az összevont vállalat vezetői úgy döntöttek, hogy a szegedi üzem termelésének növelésére segítséget nyújt a csongrádi: 4 millió forint értékű munkát végez majd a szegedi gyár részére.

Régi tapasztalat, hogy az üzemvezetők terveznek, s a kereskedelem igénye módosítja a tervet. Így történt ez a Tisza Bútoripari Vállalat esetében is. A csongrádi üzem, a központi gyár nagyobb exportmegrendeléshez jutott, ezért nemhogy ő segíthetett volna, hanem neki kellett segíteni.

A Szegedi Bútorgyárban vállalkoztak a segítségnyújtásra. Mivel Szegeden bőven van megfelelő képzettségű faipari szakmunkás, könnyen növelhették a létszámot.

A szegediek rákapcsoltak, s már június végére elérték a termelésfejlesztési tervükben megjelölt 1964. évi szintet. Az eredeti 1963. évi tervet pedig november 12-ig teljesítették. Előreláthatóan az év végéig 2,1 millió forinttal teljesítik túl éves tervüket. Ennyi értékű bútorral adnak többet az idén népgazdaságunknak.

Abban, hogy ezt a jelentős teljesítést elérjék sokat

segítettek azok a műszaki intézkedések, amelyek az évben valósítottak meg. Október elsejéig 54 ilyen műszaki intézkedés született, 214 ezer forint költséggel. Az intézkedések gazdasági eredménye ennek közel négyszerese volt.

Most az esztendő utolsó heteiben a tervteljesítésért végzett munka közben készülnek az új esztendőre, a nagyobb feladatokra. Az idei tapasztalatok —, amely sze-

rint a többtermelés jelentős forrása a műszaki fejlesztés — már most hasznosítják a jövő évi műszaki intézkedési terv készítésében. Hogy valóban a legfontosabb problémákat, termelést gátló tényezőket számolják fel, kérték a munkások javaslatait. Néhány nap alatt negyven javaslatot juttattak el az üzem vezetőihez, amelyeket fel is használtak a tervkészítésnél.

Karácsonyi pulykák

November közepétől karácsonyig mintegy 100 vagon pulykát dolgoznak fel a Törökszentmiklósi Baromfifeldolgozó Vállalatnál. A feldolgozott áruból nagy mennyiséget a hazai piacokra, sokat Ausztriába, a Német Szövetségi Köztársaságba és Svájcba szállítanak.

November közepétől karácsonyig mintegy 100 vagon pulykát dolgoznak fel a Törökszentmiklósi Baromfifeldolgozó Vállalatnál. A feldolgozott áruból nagy mennyiséget a hazai piacokra, sokat Ausztriába, a Német Szövetségi Köztársaságba és Svájcba szállítanak.

A közös becsülete

Nem az új, szocialista paraszti életforma hibája az, hogy a fiatal tsz-ekben sok helyen eleinte elődség kapott lábra. Ma is vannak, akik nem értik még, hogy ha többet vesznek el a közös vagyonból, mint amennyit munkájukkal hozzá adtak és amennyit megérdemelnek, tulajdonképpen önmagukat, szebb holnapjukat lopják meg. Az »enyves kez« elleni küzdelem azonban az idő teltével egyre erősebbé válik. A szövetkezeti vagyon védelme felett korántsem csak a rendőrség és a többi bűnüldöző szervek örködnek már. Még a leggyengébb közösségekben is egyre szélesebb társadalmi összefogás bontakozik ki napjainkban a közös vagyon védelmében. S ha most hasonlaltunk elünk, ebben is létrejön a természetes kiegyenlítés. Megtévedő emberek lesznek a jövőben is, a nagy többség azonban megérti, hogy a közös tulajdon legalább olyan szent és sérthetetlen, mint amennyire az egyéni gazdaságot becsülték korábban. Az egyszerű, becsületos szövetkezeti gazdák nap mint nap vesznek észre és tesznek szövélyasmiket, melyek előtt eddig szemet hunytak, vagy azt mondták: »Hadd vigye, nem az enyém, hanem a szövetkezeté.«

A sándorfalva-homokpusztai Új Élet Tsz-ben például még kevesen törődtek azzal, hogy jó néhányan elvállalták tavasszal a munkát, de csak azért, hogy megkapják a háztáji földet. Aztán tájára sem mentek a közösnek, de azért a háztáji termést hazavitték. Azt se igen vették észre, ha valaki például 400 szögöl szőlő helyett 800 négyszögöl termését vitte el, vagy éppen lelegeltette állataival a közös vetést. A közelmúltban azonban elemi erővel tört ki az ilyen »enyves kezűk« ellen a tisztességes, dolgozó emberek haragja.

A balástyai Szirtusvirág Tsz egyik tagja felállt a közgyűlésen, s kiméltlenül leplezte önmagát is. Több száz ember előtt mondta el, hogy mikor, hol nyúlt hozzá olyan dolgokhoz, melyek nem illettek meg. S azért tette, mert rádöbbsent, hogy mások is, sokan még nagyobb mértékben dézsmálják a közös. S a döbbsent erejével hatott számára: hová vezet ez az út, ha meg nem állunk! Maga után sorba vett másokat is. Nem kímélt vezető posztion állókat sem, akik sokat beszéltek ugyan a társadalmi tulajdon védelméről, de a szabályokat úgy értelmezték, hogy azok mindenkire vonatkoznak, csak éppen

rájuk nem. Egészséges, nagy tisztulási folyamat ez, melyet mindentől és állandóan segítenünk kell.

Jó néhány termelőszövetkezetben tavaly még senkinek sem tűnt fel: miként van az, hogy többben vásárolnak házakat, drága gépkocsikat, egyszóval nagylábon élnek, ugyanakkor a szövetkezet — amely pedig a jólét anyagi forrása lenne — súlyos gazdálkodási veszteségekkel, mérleghiányokkal küzd. Ma már változás tapasztalható ebben is. Sajnálani csak azt lehet, hogy több helyen sokára jutottak el ideig a gazdák. A balástyai Rákóczi Tsz volt elnöke, hogy fedezze saját viselt dolgait, nyakra-főre ajándékozta, osztogatta a közösség vagyonát. Eltúrta egyeseknek a kétszemes, háromszoros nagyságú háztáji földeket, sőt olyanoknak is adott háztáji területeket, akik nem is voltak a tsz tagjai. Üzelmét már csak akkor vették észre, amikor több mint 100 ezer forintot tett ki az anyagi kár. Megnyugtató, bár szerény vigasz, hogy a csaló elnök lakat alatt van. Vannak viszont még olyanok is, kik saját törvénytelen üzelmüket a szabályosság, a rendeletek vékája alá igyekeznek rejtetni. Például a premizálhatóság szabályait úgy alakítják, hogy számukra, rendes jövedelmükön felül, akár 30—40 ezer forint is kijusson.

Tudok olyan esetről is, amikor a szövetkezet éjjeli órai meg a saját maguk által elfűstölt dohány árát is szűzödsébe foglaltatták. Mondván, ha nem örködnek éjszaka, akkor bizonyára aludnának és nem pipálnának. Nem nagy esetről van szó. A tsz mindössze havi 16 forintot fizet külön az éjszakai pipa-fűstért. Mégis jellemző eset ez. Azt mutatja, hogy vannak emberek, akik ha a közösség dolgában járnak, még a saját dohányukra sem hajlandók rágyújtani. Még egy szalmaszálat sem tesznek odább addig, míg meg nem alkuszak ezért a fizetésre.

Egy másik tsz-ben a minap levelet pillantottam meg az elnök asztalán. Budapesti zöldegyes standjukon árusító gebinesük írta. Havi 9200 forintos tiszta kereset mellett puffajkát, csizmát követelt magának, mondván, hogy ez az iparban is a jár a dolgozóknak. Mit tehettek (!) — megvették. Az effajta emberek Dárius kincse sem lenne elég. Falánkságukkal, kapzsi magatartásukkal nemcsak anyagi kárt okoznak a közösségben, hanem mérhetetlen erkölcsi veszteségeket is. A kevésbé öntudatos szövetkezeti gazdák, figyelve vi-

selt dolgaikat, így vetik fel önmagukban a kérdést: Nekik szabad? Akkor hát nekem is! S ha nem vigyázunk, az ilyen közösségekben szelvényhosszában elharapózik az elődség, s ebből eredően tovább növekednek — a szövetkezet gazdasági nehézségei.

Eleinte számos tsz-ben a legnépszerűtlenebb feladatok közé tartozott az ellenőrző bizottság és a fegyelmi bizottság munkája. A közös érdekek ellenfeleik csak azt látták: »Mégfogtak, lefűleltek bennünket. S ha nem »ő« az ellenőrző bizottság, vagy a fegyelmi bizottság elnöke, tagja, akkor semmi sem történik. »Az pikkel ránk.« Igyeksztek hangulatot kelteni »ártatlanságuk« mellett. Szerencsére a legtöbb közös gazdaságban már ezen az időszakon is túljutottunk. Egyre több olyan ellenőrző és fegyelmi bizottság működik a szegedi járásban is, mint a szatymazi Szabadság Tsz-é, mely jó munkájával kivívta az egész közösség megbecsülését. Ezt úgy érték el, hogy mindenkor kérlelhetetlenek voltak az »enyves kezűekkel« szemben.

Megfigyelhető, hogy amilyen az elnök, a főkönyvelő, a mezőgazdász és a pártszervezet, olyan az ellenőrző bizottság és a fegyelmi bizottság munkája is, bár az utóbbiak nincsenek alárendelve a vezetőknél. A jó szövetkezetekben kölcsönösen bátorítják, segítik egymást a munkában a vezetők és az ellenőrzők. Ezt látva, a gazdák maguk is szívesen segítenek észrevételeikkel, bejelentéseikkel a társadalmi tulajdon védelmében. Élénken bizonyítja ezt a baksi Új Élet Tsz esete is. A korábbi vezetők elneveztek voltak, így hát az ellenőrző bizottság sem vette észre, hogy lassanként »polgárjogot« nyert a közös termékdésmálgatása, s azok kezdtek uralni a közhangulatot, akik mindig arról voltak híresek, hogy amit a két szemük meglátott, a két kezük ott nem hagyta, ha nem parázs, vagy nem malomkő volt az. Amióta az új vezetőség intézi a közösség dolgát, szépen fejlődik a tsz. Az állatfenyészésben nem »csoroghat« el a takarmány. S az igazlátók tevékenysége sok-sok forintban ölt testet, melylyel a becsületos, közös munkát jutalmazhatják.

Sok baj, kár esik még a közös vagyonban a megfelelő szakismeret és a szervezőképesség hiánya miatt. A nyáron nem egy helyen késve és rosszul művelték meg az új szőlőtelepeket, pedig az állam pénzt is biztosított ezekhez. Csak-hogy akkor akarták már megszervezni a szőlész munkacapatokat, amikor a körműkre égett a dolog. Közben az emberek elhelyezkedtek, mindenki igyekezett magának biztosítani az egész évi munkát.

Nemcsak a sikerekből, az elért eredményekből, hanem ezekből a hibákból is sokat okultak most a szövetkezeti gazdák. S az bizonyos: idén sokkal nagyobb becsülete van már a közös vagyonnak, mint amekkora tavaly ilyenkor volt, s jövőre még nagyobb lesz a rend, és ez is szocialista tudatformáló munkánk eredménye.

CSEPI JÓZSEF

Aláírták a Magyarország és az EAK közötti 1964. évi árucserelforgalmi megállapodást

December 11 és 17-e között kereskedelmi tárgyalások folytak Budapesten a Magyar Népköztársaság és az Egyesült Arab Köztársaság kormánykülddöttségei között. A tárgyalások eredményeként kedden a Külkereskedelmi Minisztériumban aláírták a két ország közötti 1964. évi árucserelforgalmi megállapodást.

Készül az újszegedi kultúrpark építési és berendezési terve

A tervezést társadalmi munkában végzik a szakemberek

Az újszegedi ligetben — amint ezt már lapunkban jelentettük — jövőre kultúrparkot alakítanak ki. Megnyitására, ha szerény keret között is, 1964. május elsején kerül sor, akkor, ha a KISZ, a Hazafias Népfront, a többi társadalmi szervezetek, s

a város lakossága szellemi és fizikai társadalmi munkával segíti létrehozását.

A kultúrpark végleges formájában — a terv szerint — 1964 végére készül el az Ogycsya körút, Fő fasor, a Vigadó, a termálkút és a Székely sor által határolt területen.

A tervezés már megkezdődött.

A városi tanács háza most az előkészítő munkákkal kapcsolatban megbeszélést tartottak, amelyen részt vett a városi pártbizottságnak, a népfőnt városi bizottságának, valamint a tervező intézeteknek, s több vállalatnak a képviselője. A szakemberek vállalták, hogy az EM Szegedi Tervező Vállalat kollektívája által társadalmi munkában már elkészített vázlat alapján ugyancsak társadalmi munkával készítik el a kultúrpark létesítményeinek, berendezéseinek terveit.

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság a konkrét tervezés megkezdéséhez szükséges területfelmérést csinálja meg, s ennek adatait január első

felében bocsátja a tervezők rendelkezésére. A kultúrpark létesítményeinek tervezését

január végéig vállalták.

A közművesítési és a kertészeti elrendezés, valamint a kultúrpark elektromos berendezéseinek terve február első felében készül el.

Az EM Szegedi Tervező Vállalat a játékok elhelyezésére szolgáló pavilonok, valamint a nagyobb játékok elhelyezését, a bábszínház, az autópálya, a közművesítés, a bejárati rész és a fedett vilamosmegálló tervét, míg a Csongrád Megyei Tanács Tervező Vállalat a táncheleket és az azt körülölelő díszteret, továbbá a madárházat és a három játszótér terveit, a DÁV készíti a kultúrpark villamos berendezéseinek, energiaellátásának tervét. Borvendég Béla Ybl-díjas építész tervező — ugyancsak társadalmi munkában — irányítja, illetve összehangolja a tervezést.

Mihelyt az időjárás megengedi, a kijelölt területen azonnal megkezdődik a terrendezés.

A terv elkészülésével párhuzamosan pedig az üzemek és intézmények dolgozóinak társadalmi munkáját kérve, arra számítva, hozzáfognak a különféle játékok építéséhez.

A kultúrparkba kerülnek azok a játékok is, amelyek társadalmi munkával az ifjúsági parkba készültek.

Az ifjúsági park ugyanis —

mint közöltük — fokozatosan és nagyobb távlatban épülhet ki. Eppen ezért a már meglévő játszókerek a kultúrparkba kerülnek.

Az EM Szegedi Tervező Vállalat a játékok elhelyezésére szolgáló pavilonok, valamint a nagyobb játékok elhelyezését, a bábszínház, az autópálya, a közművesítés, a bejárati rész és a fedett vilamosmegálló tervét, míg a Csongrád Megyei Tanács Tervező Vállalat a táncheleket és az azt körülölelő díszteret, továbbá a madárházat és a három játszótér terveit, a DÁV készíti a kultúrpark villamos berendezéseinek, energiaellátásának tervét. Borvendég Béla Ybl-díjas építész tervező — ugyancsak társadalmi munkában — irányítja, illetve összehangolja a tervezést.

Amint a villamos megáll, rögtön észrevesszük a modern termelőszövetkezeti üdülőt. Gyönyörű helyen épült, s minden igényt kielégít. Ed-dig Hajdú-Bihar megyéből 400 Csongrád megyéből 65, Szabolcs megyéből 35 szövetkezeti gazda üdült itt. A debreceniek joggal büszkék rá.

Napi 52 forint

Amikor belépünk, éppen filmvetítést tart. Megkeressük az igazgatót, Mosonyi Gyulát, aki rögtön tájékoztat bennünket. Elmondja, hogy egy személy ellátására, kiszolgálására egy napra 52 forint jut.

A hallban körülvesznek bennünket a Csongrád megyei és a szegedi szövetkezeti gazdák, Molnár Julianna a szegedi Felszabadulás, Csamangó Péter pedig a szegedi Táncsics Termelőszövetkezetből jött.

Sorolják: jártak már a színházban, a múzeumban, az új állomást is megnézték, egyetmre is elvitték őket, fürödni mehetnek, s az orvosi vizsgálat sem kerül egy fillérjükkbe sem. Akad kö-

Látogatás az üdülőben

zöttük olyan, aki disznósültet, tésztát, gyümölcsöt jónéhány napra valót hozott magával Debrecenbe, hátha nem lesz megfelelő az ellátás. Most aztán kitehette a hidrege.

Jókedv, jó társaság

Nekem különösen az tetszik, hogy igen jó a társaság és sokat lehet táncolni — sorolja Molnár Julianna. Odahaza Algyón, ha beme-gyék a bálba, ott sem állók sokáig, itt meg nem győzők táncba menni.

Csamangó Péter a szegedi Táncsicsból — ugyancsak vidékéről — beszél.

Megbecsülök itt az embert, mindent megadnak, hogy jól érezze magát. Csak dicséret illeti mindenkinek a munkáját, a szálloda vezetőjét, a szakácsokét, szóval mindenkit. De azért az sem lenne rossz, ha ott a Tiszapartján, nálunk Szegeden is építenének egy ilyen termelőszövetkezeti üdülőt.

Somogyi József, a Felszabadulás Termelőszövetkezet tagja ugyancsak itt pihen. A feleségével jött el Szegedről.

Tudja, engem a kislánymon iratott be ebbe az önszolgáló csoportba, amikor megalakult. Így aztán mondatom, majd nem én vagyok az első tagja. Igaz, először haragudtam ezért, de most már dehogyan bánom. Azóta voltam kiránduláson a szövetkezetrel, most pedig elhott ide, ebbe a szép, új üdülőbe. Nagyon megérte.

Időközben Hajdúszoboszlóra újabb csoport érkezik a megyéből. Meglátogatjuk őket. Idős Szepesi Istvánt és Tóth Sándort a klubteremben találjuk.

Az első üdülés

Fekete-kendős asszony a szomszédom.

Még nem voltam üdülni soha. Küldött többször az elnök, de nem mentem, mert mi lett volna otthon a csirkékkel. Keretni is kell — nyilatkozik óvatosan Dömsödi Istvánné.

Közben bejönnek az étterembe a szövetkezeti gazdák. Tétován emelgetik lábukat, majd leülnek a fehér abroszal letakart asztalokhoz. Bécsi szeletet tálnak.

Lukács Imre